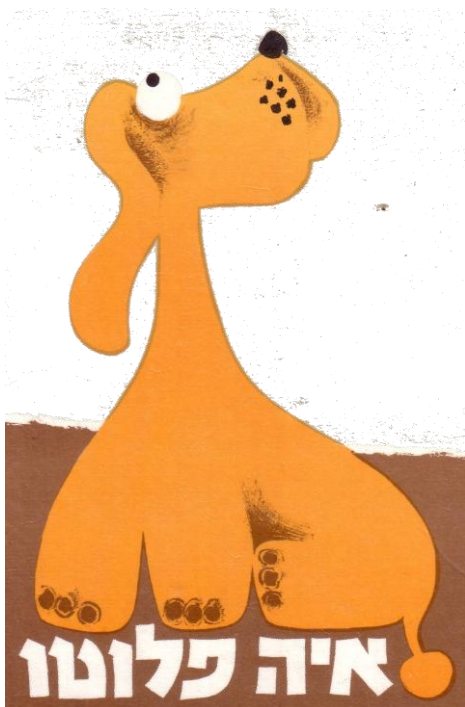

"טוב, טוב, אם לא עפתי, אקפוץ וארוץ!"
אך מי זה-שם בא? חבר קיבוץ!
קורא "דיו! דיו!" והסוס דוהר.
נראה מי יגיע יותר מהר!

חזר למשק, נכנס לרפת –
"שלום לך פרה. את עושה קפצת?"
"טיפש קטן!" הפרה עונה,
"אני מייצרת חלב לגבינה!"

אז גדי נכנס אל הרפת: "הביטו!
פלוטו שלי, איה היית?
פלוטו חביב, שלום וברכה
חזרת הביתה, איזו שמחה!"

הנה כבר ערב, עלה הסהר.
ופלוטו וגדי רצים בדהר.
נרוץ מהר! מי יגיע ראשון?
כבר זמן לאכול ולשכב לישון!

איה פלוטו

לאה גולדברג, (ספריית הפועלים, ת"א 1989)

פלוטו כלבלב מקיבוץ מגידו.
יש לו הכול: מרק ועצם.
זה טוב ויפה. אבל, בעצם,
נמאס לו לשבת כל לבדו.

קרע את החבל, נבח "הב-הב!"
קפץ חיש מהר ונשא רגליו,
הוא רץ בדרך, הוא רץ בשדות.
את מי הוא יפגוש? מעניין מאוד!

יצור ירקרק, משונה, מי יודע.
מה-שם היוצר? כמדומני "צפרדע!"
"שלום!" אומר פלוטו. ומה-התשובה?
עונה הצפרדע לפלוטו "קוה, קוה!"

אמרה לו "קוה-קוה!" וקפצה לבריכה,
ופלוטו שלנו שרוי במבוכה:
מתוך הבריכה מביטות בו עיניים
של כלב מה-יש שם מתחת למים?

אבוי, מה רטוב! באמת, זו מקלחת!
ובא אליו דג ואומר לו ככה:
"כלבים במים! לא, זה לא טוב!
צא ידידי היקר לחוף!"

ופלוטו יצא אל החוף. הוא שמח,
היום יפה. הנרקיס פורח,
יושב על הפרח יצור נהדר.
"נדמה-לי כי שם היצור פרפר"

"שלום!" אך פרש היצור כנפים.
אחת ושתים והוא בשמים,
מביט בו הכלב ונדהם ועצוב.
"מדוע אני לא אוכל לעוף?"